

Seg vil gerne endnu tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Der har nemlig nogle Gange, hvor Staten har bygget en saadan Bygning, der laa lidt uden for det sædvanlige, været nedsat Kommissioner til at forestaa Kontrollen med Bygningens Opførelse paa Ministeriets Vegne. Denne Ordning har vistnok sine svage Sider. Kommissioner kunne være gode nok til mange Ting, og den Kommission, der har været nedsat i Anledning af denne Bygning f. Eks., til at forhandle om et nyt Biblioteks Indretning og Ordning og Nødvendigheden af det, har vistnok været fuldstændig paa sin Plads. Ligeledes den Kommission, der senere har været nedsat om Byggegrund ikke alene til denne, men ogsaa til andre Bygninger — saa vidt jeg ved, arbejder denne Kommission endnu. Kommissioner ere som sagt gode til mange Ting, men til at forestaa Opførelse af Bygninger, tror jeg ikke, de ere heldige. Naar man f. Eks. tænker paa, hvad Resultatet blev i sin Tid med det kongelige Teater, skal man ikke fristes til at ønske noget lignende. Seg er heller ikke sikker paa, at det, at der har været nedsat en Kommission ved Opførelse af Kunstmuseet, har været til Bættelse for Ministeren; maaste noget, men næppe i den Udstrækning, som oprindeligt tænkt. I alt Fald forvikler det Forholdet til det, som skal være ansvarlig, nemlig, næst efter den ansvarlige Minister, Arkitekten. Han kan let blive træet og tabe Interessen, naar han er afhængig af flere, jeg synes, at man bør lægge Ansvaret, hvor det bør være, og ikke forvikle det. Seg ønskede paa dette Punkt gerne en Udtalelse fra den højtærede Minister, for jeg ved, at der er mange, som se paa dette Punkt, som jeg nu har forklaret, paa samme Maade som jeg.

Til Bygningen i Aarhus har jeg ikke noget at bemærke, det bliver jo en Bygning, som de 3 andre, vi have her i Landet, nemlig i Kjøbenhavn, i Odense og i Viborg, og det er ganske berettiget, at Sylland ogsaa faar sit Bibliothek. De Forordninger, der stilles til Biblioteket, forekomme ogsaa mig at have deres fulde Berettigelse.

Da dette er en Sag, der er saa grundigt overvejet, som har været behandlet af en Kommission, har været i Folketinget i Fjor og ligesaa i Aar, og særlig behandlet nu i Aar af Finansudvalget, kunde jeg godt tænke mig, at det høje Ting ikke vilde opholde Tiden med at lade den gaa i Udvalg. Et bestemt Forslag derom skal jeg i hvert Fald ikke stille. Seg vil anbefale at fremme Sagen.

Goos: Seg vilde ogsaa gerne tilføje en Ubefaling om, at dette høje Ting vil vedtage det foreliggende Lovforslag uforandret, som det foreligger fra Folketinget i Overensstemmelse med, hvad der af Regeringen i denne Samling er forelagt. Seg vil haabe, netop fordi det er min Overbevisning, at man tjener en stor, god Sag ved dette Lovforslag, at det maa ske uden Udvalg, thi jeg kan ikke ret tænke mig, hvad et Udvalg egentlig skulde foretage i denne Sag yderligere end, hvad Tingets ærede Medlemmer selv kunne overbevise sig om ved at gøre sig bekendte med de udførligere Oplysninger, som fandtes til Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt i Fjor. — Med Hensyn til de Forandringer, der ere foretagne i Forslaget, saaledes som det nu er vedtaget i Aar, og som det var forelagt i Fjor vedrørende det kgl. Biblioteks Bygning her i Kjøbenhavn — dels angaaende Beliggenheden og dels angaaende Udgifterne —, finder jeg ikke, efter at vi have hørt et saakyndigt Medlem udtale sig, at der er nogen Anledning for Tinget til at rejse Tvivl om Beliggenheden. Ministeren har ogsaa tiltraadt den Beliggenhed, som nu er vedtagen, ihvorvel det er en anden end den, der i Forslaget i Fjor havde fundet Fortrin. Seg er for mit Vedkommende i Tvivl om, hvilken der er hensigtsmæssigst, men naar alle saakyndige er enige med det andet Ting i, at dette er den bedste Plads, vilde jeg finde det meget urimeligt at paaaane det. — Udgiftsspørgsmaalet er mere betænkeligt, thi jeg tror med den ærede foregaaende Taler, at Bevillingen er knap, meget knap. Seg beklager ogsaa de Betskærelser, som af Sparommelighedshensyn have været nødvendige; men ogsaa her finder jeg, at man maa tage det for saa vidt store Gode, som bydes, og saa trøste sig med, at det yderligere, man har ønsket, kan undværes, og at et saadant videregaaende Ønske ikke bør være til Hindring for at opnaa det, som nu bydes.

Den Side, som jeg særlig vil fremhæve, er, at der jo ganske almindeligt, ikke alene hos det kgl. Biblioteks Funktionærer og Forstander, men helt igennem hos det Publikum, som dyrker Videnskabten eller søger Oplysning, er et levende Ønske om, at den uheldige Bygning, hvori denne nationale Stat nu opbevares, endelig en Gang efter saa mange Forhandlinger maa afløses af en ny, værdig hensigtsmæssig Bygning, hensigtsmæssig baade for det Belæring søgende Publikum og for de Funktionærer, som skulle udføre deres Embedsgerning i Bygningen, og hensigtsmæssig for den nationale Stat.